

דברי הכפר

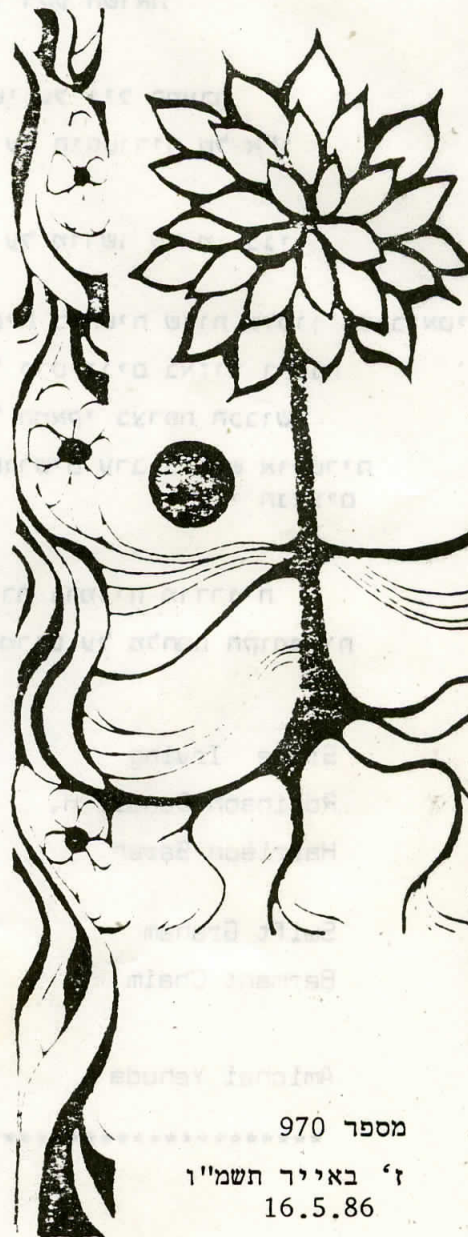

לכל איש יש שם

לכל איש יש שם
שנתנו לו שונאיו
ונתנה לו אהבתו
לכל איש יש שם
שנתנו לו חגיו
ונתנה לו מלאכתו
לכל איש יש שם
שנתנו לו תקופות השנה
ונתן לו עורונו
לכל איש יש שם
שנתן לו הים
ונתן לו
מותו.

זלדה

לכל איש יש שם
שנתן לו אלהים
ונתנו לו אביו ואמו
לכל איש יש שם
שנתנו לו קומתו ואפן חיוכו
ונתן לו האריג
לכל איש יש שם
שנתנו לו ההרים
ונתנו לו כתליו
לכל איש יש שם
שנתנו לו המזלות
ונתנו לו שכניו
לכל איש יש שם
שנתנו לו חטאיו
ונתנה לו כמיהתו

מספר 970

ז' באייר תשמ"ו
16.5.86

כפר הנשיא
עלון פנימי
לא לפרסום

ספרים חדשים בספריה

רומן על דרום אפריקה של היום
" על רקע השואה

שמועות על גשם

בריקה אנדרה

עין ערך: "אהבה"

גרוסמן דוד

החולה הנצחי והאהבה

לוי חנוך

הולדת יום / סידו

קולט

קתדרה 39

האליבי המושלם

כריסטי אגאטה

בגין

שבתאי אהרון

חינו הסוערים של לאזיק רויטשואנץ

ארנבורג איליה

הרפתקאות יהודי ברוסיה בראשית שנות שלטון הסוביאטי

רומן על פרטיזנים באזור וילנה

חינוך אירופי

גארי רומן

" על המאקי בצרפת הכבושה

דמם של אחרים

דה-בוביאר סימון

חיפוש שורשים ערב כיבוש אוסטריה
ע"י הנאצים

בעת ובעונה - אחת

אפלפלד אהרון

רומן

סיפורים ושיר

קניוק יורם

מבחר שירה גרמנית מודרנית

הגרזן הפורח

עורך: זנדבנק שמעון

קובץ מאמרים על מלחמת הקוממיות

היינו כחולמים

עורך: ואלך יהודה

Stone Irving

The Origin

Biographical Novel

Robinson Donald H.

The Raj

Novel of British India

Harrison Sarah

The Flowers of the Field- Novel of 1st World War Period

Swift Graham

Shuttlecock

Crime

Bermant Chaim

On the Other Hand

Articles from the "Jewish Chronicle"

Amichai Yehuda

Songs of Jerusalem and Myself

נ ר - ז י כ ר ו ן

* ג באייר - נינה אשתמוע

ביתנו אהב

במחנה של חדרון

יוחנן / סדא ז"ל

10.5.86

דברים ליד קברו

בין יום השואה ליום העצמאות אנו מביאים למנוחת עולמים את יוחנן יקירנו, בשנה ה-63 לחייו.

השואה - שממנה ניצל, כאשר הוא ואחיו נורמן נשלחו להולנד ברכבת הצלה מן התופת הנאצית ב-1938.

העצמאות - שהיה אחד מחלוציה, מקימיה ובונה.

יוחנן, הוותיק בחברי כפר הנשיא, הגיע ב-1939 לחברת הנוער באפיקים, והוא אז בן שש-עשרה. משם נשלח לגרעין האנגלו-בלטי, ששהה בבנימינה. אחר-כך ישב עם הגרעין האנגלו-בלטי על הגבעה הידועה, השתתף בריכוס יתושי-הקדחת בביצות החולה ובפעולות הראשונות לייבוש הביצות. היה בין מייסדי קיבוץ כפר בלום, מחלוצי ענף בריכות הדגים בגליל והשתתף ברבות מהעליות על הקרקע, שקדמו להקמת המדינה. בכפר בלום פגשנו אותו, כאשר התכווננו להקמת קיבוץ משלנו, ושם נקשר גורלנו. מי אנו זוכר את הדמות המרשימה של הגבר הצעיר, יפה-התואר, בעל הגוף האתלטי - תמהוני משהו, בעל העיניים החודרות והיוקדות. מי יכול לשכוח את להט וחום ביטוי בכל פעם שדובר בצדק, חברה, עם, מדינה? ואיך נוכל לשכוח את יוחנן, כאשר עסק במצוות הבורא, כפי שהו א הבין אותן, כלומר בעבודת יומו, בעבודת לילו, בעבודתו, מטרם שחר ועד אחרי שקיעה.

אנו תמיד נזכור את יוחנן מושך ברשת, רגליו שקועות עמוק בבוץ עד המותניים, כל גופו מוטח קדימה, כל שריר כפלדה. אנו תמיד נזכור אותו מכוסה במעיל הגשם הרחב הצהוב, נועל מגפיו הגבוהים - המזמרה מבצבצת מכיסו - נוסע בטרקטור, וארובות השמים נפתחו...

נצר זה של התרבות האירופית המעודנת ודמות הנביא הזועם היו במשך השנים לחלק בלתי נפרד מנוף כפר הנשיא, אותו נוף שהוא עצמו עיצב וטיפח בהתמדה ובסבלנות כה רבה - ובעיקר באהבה אין קץ, אהבה שהייתה גם היא חלק בלתי-נפרד מיישותו, לטבע, לטבע בכלל ולטבע הגליל בפרט, לכל אבן ולכל גרגיר מאדמת הבזלת שלנו. אחד הילדים שלנו כינה אותו "יוחנן מלך האדמה".

הייתה ליוחנן אישיות בעלת עוצמה, שהקרינה על כולנו ועל כל מי שקרב אליו - כך חברים וילדים, כך מאות זמניים שעבדו במחיצתו ומאות אנשי מקצוע ומכרים, שבאו במגע איתו במשך עשרות שנות פעילותו.

עוד מוקדם מדי לדעת, איך מתמודדים עם כפר הנשיא ללא יוחנן. כל פרח, כל עץ עומדים דום ותוהים - הכיצד?....

יחד איתנו, יחד עם מינה, נורמן אורסולה, סבתא קלרה, עידו, איתי ונדב. הלב כואב ובוכה. מונח לפנינו סלע ושמו יוחנן - יהי זכרו ברוך.

יצחק גולן

דברים ליד הקבר מפרי עטו של אחיו של יוחנן - נורמן הקלר

EPITAPH TO JOCHANAN

HERE, SOFTLY LIES A GENTLE GIANT RESTING
A FRIENDLY SPIRIT OFT HIDDEN IN HIS CRUSTY SHELL.
RELEASED BY GRACE FROM LIFE'S TORMENT AND FINAL TESTING,
A SOUL OF COMPLEX DEPTH UNMEASURED,
ENRICHING ALL WHOSE PATH HE CROSSED.
IN LOVE WITH NATURE'S BOUNTY HE SO DEARLY TREASURED,
AT PEACE NOW, DREAMING OF SWEET ROSES,
UNHURT BY THEIR CRUEL THORNS,
IN TUNE WITH NATURE'S GENTLE BREEZES STIRRING
AN ARDENT LOVER OF CREATION'S WAY...
PLEASE GOD, LISTEN TO HIS YEARNING,
IN EDEN'S GARDEN LET HIM ROAM - WE PRAY!

למינה ולמשפחתה -

עלה שנשר והשאיר שובל

שובל זכרונות ארוכים

היה זה עלה שצבר את כוח תורת-החיים

עלה עם רצון ואהבת הצמחים.

העלה הזה שלמד דברים כה רבים

הוא היה עלה - החיים.

בהשתתפות בצערכם

ביני וכיתת 'מרוס'

ליוחנן, אחי ורעי - המשך

והגורנים למיניהם, הפורחים בכל שעל, שביל ופינה בקיבוץ, ושיזכירו לנו יום יום את האבידה הגדולה שאנו מבכים כאן.

ולמינה והבנים אוסיף: יוחנן לא הלך מאיתנו, כי הרימו עיניכם וראו:

הוא נשאר מסביבנו - בכול אשר תיפנו, במעשה ידיו.

ואם הוא מובא כעת אל המנוחה, הרי מזמן הגיע אל הנחלה.

יצחק עדר

לא היית גבוה במיוחד -

ולראש קרפץ הדימרי - "ענק עדין".

לא היית עדין במיוחד -

ואזכור מבטך הנח על שיח ורדים פורח.

לשונך לא הייתה קלה -

וכשהותרה נתגלה אוצר בלום.

חמתך בערה בר לעתים, -

והיית סנדק של קשישים ונערים.

היית חידה.

היית אדם.

אנגה

מה נשמע?

** ביום ב' ליווינו כולנו בדרכו האחרונה את הסלע האיתן, שבסוף התפורר ונסמן בין רגבי אדמת הבזלת, אותה טרח לטייב ולטפח במשך כל שנות חייו בגליל.

למינה, אידו, איתי ונדב - כיצל נוכל לנחמכם, כשגם אנו תמהים וכואבים את החלל שנוצר בקרבנו, שרק אישיות מיוחדת במינה כינחנן יכולה למלא.

** החלמה מהירה לאהוד המאירי, המחלים בצפת לאחר שהתהפך עם המשאית בכביש הצפון.

כן החלמה מהירה ליענקל מנדזיגורסקי, שנמצא בביה"ח איכילוב. ועוד איחולי החלמה למירון וינקלר, המאושפז בצפת.

** עוד שמענו שהטרקטור של חאלד, עם הכף, התנגש במכונית "פיאט" ליד הלול.

** יום הזיכרון צויין בטקס ובהתכנסות במוצאי יום ב', בידעה שיום העצמאות השנה יהיה במתכונת מצומצמת וללא יכולת אישית שלנו לשמוח.

** הספקנו ביום שבת לחוג את חג הגז במשק הילדים, בלי שירד גשם ולאחר שנדחה בשבוע. הגוזזים גזזו, היו תחרויות סריגה, הדגמה של טוויית צמר על נול, תחרות "חזירו-הים המהיר ביותר", צביעת ידיים, מאכלי-חלב, אפיית פיתות, ועוד כיאה ליריד כפרי אמיתי.

** שוב החל לרדת גשם - ועדיין לא נמסר לנו, מה אחוז הרדיואקטיביות בו. הבריכה, שנפתחה מוקדם השנה עקב החורף החם והקצר, נסגרת כל יומיים, כי החורף בעצם הגיע עכשיו. צחוק הגורל, עולם אינו כמנהגו נוהג.

** אביטל נאי גמרה לעבוד בפעוטון נרקיס ויצאה עירה לרמת-גן, לחפש את אושרה. תודה, אביטל, ובהצלחה.

** ברוכים השבים - רות גלעדי, שחזרה מארה"ב לאחר ביקור אצל ביתה למייקל דוארי, ששב מנסיעה עסקית לגרמניה.

** הנערים גמרו את עונת הכדורסל ושמעתי שהגיעו למקום ראשון באיזור.

ולכולכם - העיקר שתהיו בריאים

תיקון טעות

בדף מטעם המרפאה נפלה טעות.

צריך להיות "המרפאה פתוחה ביום ו' בשעות 7.30 - 9.00
ובשעות 11.00-12.30"

ולא כפי שכתוב.

את העלון הזה

ערכה: אנגה

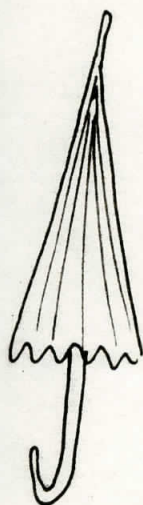
הדפסו - צוות כתבניות

עיטרה - יעלי פרנק

את ציור הכתובת הארכיאולוגית בשער הגליון הקודם

עשה מרטי

-6-

מזל

י מ י נ י ש ו א י ן

23.5 - פנינה ומופטי ליפשיץ

גוסטי וג'ו ריפקינד

24.5 - דורית וחיים בסו

טוב!

י מ י ה ו ל ד ת

18.5 - מקס מדר

פיל גליק

19.5 - פם מנדזיגורסקי

עליזה דויל

חן בן-רות

20.5 - טוני משיח

שירית דיבולט

21.5 - אלק קולינס

עודד ליפא

(נכד פיליפס)

22.5 - תומר וויטהם

23.5 - חנה מסר

צבי קנטור

24.5 - אילן כהן

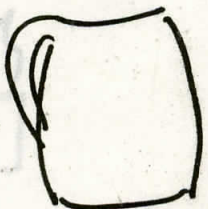
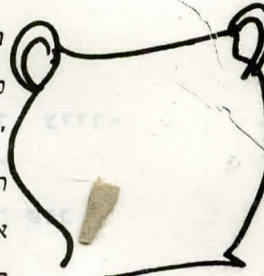
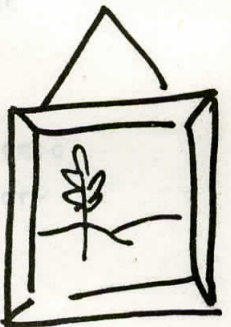
תיקון - לפני שבוע טעינו
ועם כולם סליחה!

15.5 - גב' שושנה פלמה

דורון אורן (לא 14.5
גלעד אגם (

מקום יפה לחיות ב.

- אחרי פתיחת (וסגירת) ה"גלרייה" במרכז השרותים החדש, הלכתי אל שניים מהמשתתפים כדי לדעת "איך הם מרגישים עם זה". יעל נ. ומרקי התראיינו ברצון במ- שותף, אבל לא בכול, כפי שיסתבר להלן, התגובות זהות. לגבי השאלה הראשונה לא היו חילוקי דעות.
- האם זו הפעם הראשונה שאמני המשק משתפים פעולה כדי להעמיד תערוכה? אני שואלת.
 - היו כבר כמה תצוגות, לרוב ב"ירידים" למיניהם.
 - מרקי ממשיך: "אני מאוד מבסוט. זאת הפעם הראשונה שיכולתי להציג במשק במקום יפה, מקום שמשתווה לטובה עם גלרייה יוקרתית בעיר."
 - נו, אל תגזים.
 - "לא, באמת. יש אור, יש מקום, וגם מספר המבקרים היה רב. היו לי כבר הרבה תערו- כות בארץ ובחו"ל ואני לא זוכר תערוכה שהיה צפוף כל כך." כל הזמן באו והלכו.
 - בכל זאת היצגת לא פעם בחדר האוכל ובמועדון.
 - "הבעיה שם היא הרטיבות מהמזגן, ו"תוצרת" הציפורים. פעם מכרתי הדפס למישהו, והוא התלונן אחר כך שהיה בו קאקי של ציפורים!"
 - מרקי מרציץ ואומר בלהיטות:
 - "אני רוצה להגיד משהו מאוד חשוב לי. במשך כל השנים קיבלתי הרבה מממשק - כפר הנשיא נותנת לי גנאים פנטסטיים - סטודיו, חומרים, ימי עבודה, אפשרות להציג בחוץ. אבל אני רוצה לתרגם לחברה במקצוע שלי. לא נותנים מספיק הזדמנות לאמנים לתת. במספר האמנים שיש במשק, יכולנו ליפות כל פינה. להעמיד פסלים, למלא את המקום בציורים ובנינים יפים, להפוך את כפר הנשיא למקום שגם מבחינה ויזואלית נעים לחיות בו. אני לא רוצה להסתתר בפינה!
 - לדוגמה - כשהתחילו לארגן את המפעל מחדש, באו אלי להתעעץ בקשר להתאמת צבעים באולמות. זה נתן לי סיפוק. למה לא לנצל מה שיש לנו כאן? מנצלים את הכי- שורים של מהנדסים וטכנאים - למה לא את האמנים?
 - לזמן קצר מצאנו גלרייה יפה, אבל אני חושש ש"אנשי הביצוע" ימצאו למקום שי- מוש יותר מעשי. תרבות עומדת אצלנו בתחתית הסולם."
 - מרקי מוסיף מהורהר: "והרי בנוסף להעשרה ברוח, "העשרנו" את קופת המשק גם באופן מוחשי. מהעבודות שהצגנו, שהיו עבודות מהמלאי, הכנסנו \$ 1,000. לפי דעתי יש לעודד ולהרחיב פעילות כזאת לטובת כולנו."
 - הגיע תורה של יעל.
 - גם את מרוצה מן התערוכה?

"כן, מאוד. קיבלתי הרבה עידוד ומחמאות, וגם מכרתי. אבל סך-הכל הסיפור שלי קצת אחר באיגוד האומנים של התק"ם לא מכירים בקרימיקה שימושית בתור אומנות. זה לא מפריע לי. אני עוסקת באומנות-art לא אומנות-art, בתחביב שנותן לי הרבה סיפוק. למרות שלא היתה המלצה רשמית לידי אומנות, הסכים המשק כבר לפני מספר שנים לתת לי "שעות תחביב", ואני מעריכה את זה. אני יוצרת מהר ובכמויות, ומשתמשת בהרבה חומר. במשך הזמן הרגשתי שאני רוצה להצדיק את ההוצאות, ולכן התחלתי למכור לחברים במרכז-לית, במחיר עלות החומר.

במשך השנים עלתה מיומנותי, והייתי מעוניינת גם לראות את הערך הממשי של הכלים בשוק."

- יעל הולכת ומתלהבת.

"אני חולמת על זה להרוויח את לחמי על ידי יצירה בשטח הזה. חולמת על מקום

קבוע, משותף לכל היוצרים שלנו, ששם אפשר גם למכור. אני אוהבת לעשות דברים שימו-

שיים - שאנשים ישתמשו בהם ויהנו מהשימוש."

- ויעל פורשת לפנינו את ה"אני מאמין" שלה:

"מה רע בזה שבגיל שלי מישהו יפתח את התחביב שלו לענף מכניס? סך-הכל זה יכול להשתלב יפה בהצעה לפתח את ענף התיירות סביב ל"פארק".

- כאן מוסיף מרקי הערה של "תאכלס":

"מכאל זוארי יודע מה אני יכול להספיק. כשהייתי אצלו בניו יורק בזמנו, צייר-

תי פסטלים ויצאתי למכור אותם בבתים ובגלריות. הם נמכרו כמו לחמניות טריקות."

- הוא מוסיף שיש לו כל מיני רעיונות לפתח את הגלרייה, אם רק יינתן. אני פונה שוב

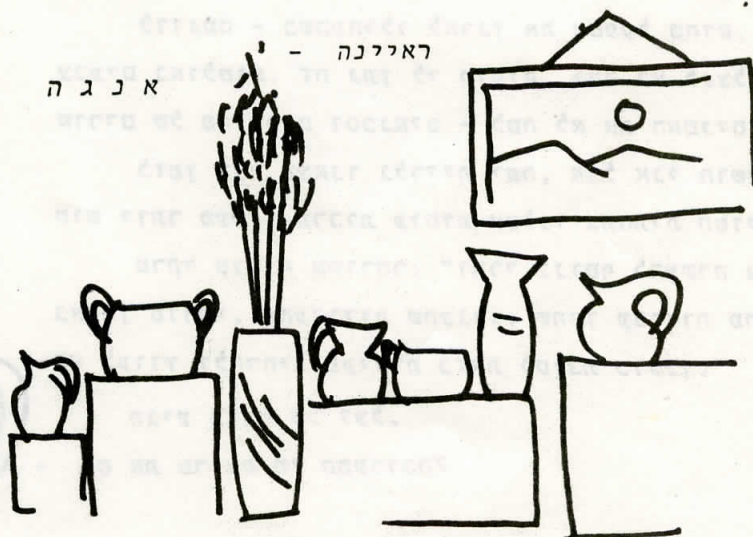
ליעל ושואלת: "אז בסיכום, היה כדאי?"

יעל (בחיזור): "אמנם עברתי מירוף מכשולים רציני עד שהצלחתי לסדר את התערוכה, אבל

בסך הכול התעודדתי מאוד, וזה נתן לי הרבה סיפוק."

מרקי מהנהן במרץ מן הצד.

ראיינה - אנגה

אליפות הגליל באתלטיקה

לעונת תשמ"ו תערוך בשבת 24-5-86

באצטדיון כפר-בלום בשעה 09:00

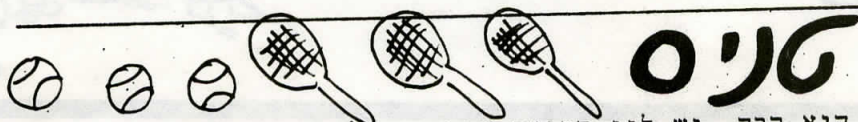
מקצועות:

יגדים וילדות עד גיל 12: 60 מ, רוחק, ברזל (3 ק"ג), 600 מ, 4×60 .
 יגדים וילדות עד גיל 14: 80 מ, רוחק, גובה, ברזל (4 ק"ג/3 ק"ג), 1000 מ/800 מ, 4×80 .
 נערים ונערות עד גיל 16: 100 מ, רוחק, גובה, ברזל (4 ק"ג/3 ק"ג), 800 מ/100 מ, 4×100 .
 נערים ונערות עד גיל 18/19: 100 מ, רוחק, גובה, ברזל (5/4), 800 מ/1500 מ.
 גברים ונשים: 100 מ, רוחק, גובה, ברזל ($\frac{1}{4}$ ק"ג/4 ק"ג), 800 מ/3000 מ.

הגיל יקבע לפי 1-9-85.

מי שמלאו לו 12 אחרי 1-9-85 נחשב עד גיל 12, וכן הלאה.

כרטיס נוספים אצל רכז אתלטיקה - ואנהל מתחרות סוקן מיכאל טל. - 069-49487.
 רכז הספורט: לקבוצים - 45611, למחשבים - 42120, לקרית שמונה - 40693.

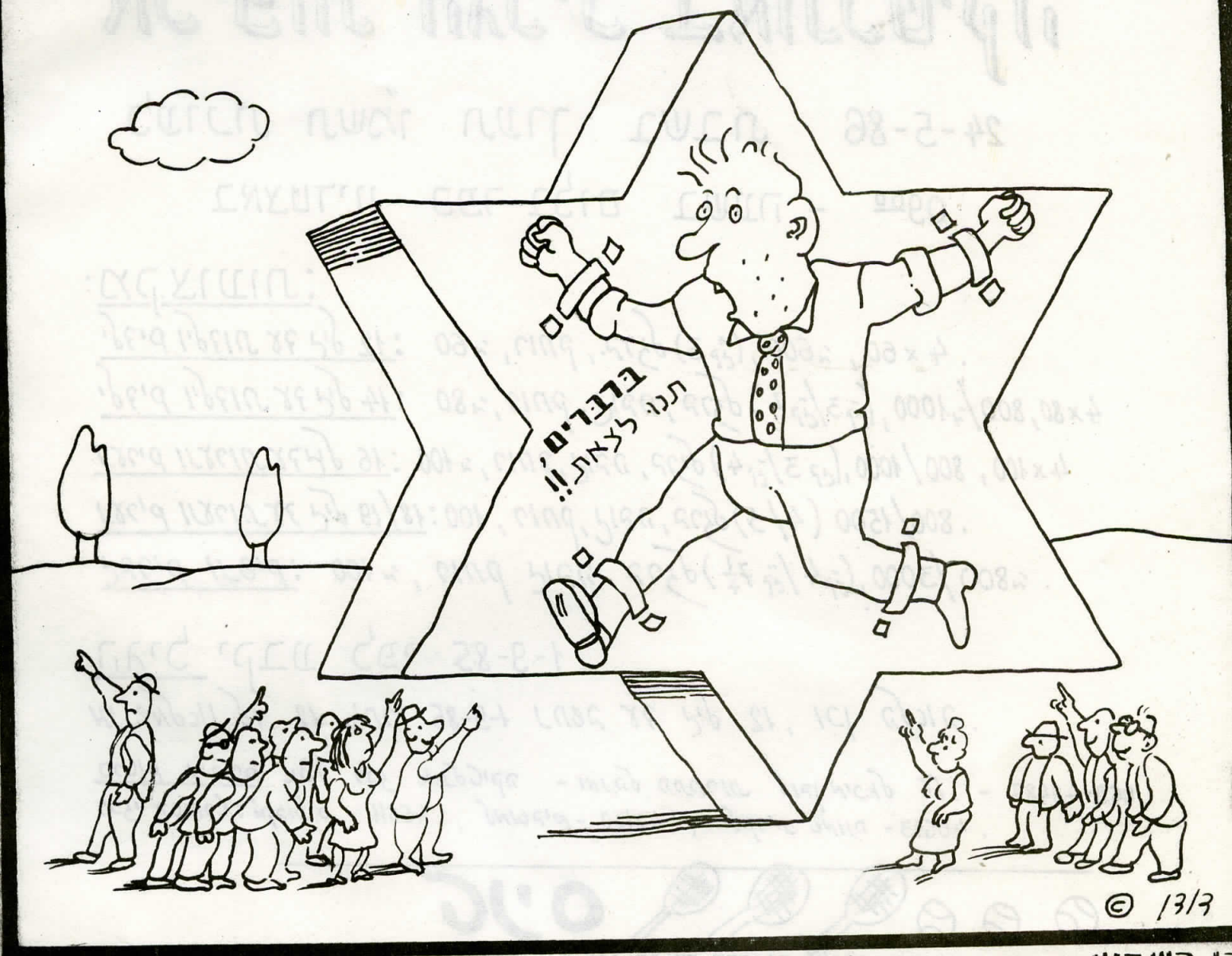
בחודשים האחרונים הפעילות היא רבה. יש לנו קבוצת שחקנים בליגה האזורית ואנו במקום השני, אחרי שלב א'. בליגה ב' הארצית התחרויות רק התחילו, וניצחנו את קרית-ים בשבת שעברה.

בשבת זו - מחר - נתמודד עם הפועל נהריה ב', מ-8.00 בבוקר.

שחקנינו הם: דרור ק., אורי (ראש-פינה), יגאל ב"ח, בני ג., מיכה ל., ג'וני צ., לן ו.

בחסות (מימון) מרפז הטניס ק"ש קיבלנו מאמן-טניס צעיר (יהודה), שכבר הספיק לקדם את רמת הטניס של מספר ילדי בית הספר.

המשך רע' 11

מנהלי הבנקים - יום העצמאות הל"ח קי השבוע -

טנים - המשר מע' _____
 בכוונתי להתחיל בשיעורים ל"מבוגרים" בני 20+, וכאן הבעיה: "אין לוועדת הספורט תקציב".
 - לכן המשתתפים יממנו בעצמם את רוב ההוצאות.
 לסידרה 10 שיעורים של שעה כל אחד, בקבוצה של 6-8 אנשים. אחרי השיעור הראשון החברים יו-
 דיעו לי, אם ברצונם להמשיך ואז נחייב את החבר בכל סכום הכסף.
 רשימת המשתתפים - על-יד המזכירות.

ל 1

טיים. בצד האחורי היה
אפריל

באותו יום שיצאתי ממנו.
ני עשיתי שגיאה טפשית
קיימת. הרגשתי הניתוק
ניסיתי פעמים רבות
השגתי את אחותי בבית
אמרה: Oh, my God!
צב אמנם כן.

שאנו מצליחות להתגבר
שתי השפות ורושמים
קונים כרטיסים
מתי הספינה תגיע?"
רכבת מפקינג לצ'נקינג.
כשאנו יודעות את שעות
ן היו נחמדים מאוד ולימדו
רברים - ב-5.00 בבוקר
לרדת לאחר החשך והקר
לת בפעם המאה את השומרת
'נקינג והיא שוב מנדנדת
סוף סוף מבינה שעלינו
, וכולם מבסוטים!

אפרי ל

כשאני חושבת על הבית, הכל נראה לי בדיוק כפי שהיה באותו יום שיצאתי ממנו. הנסיעות שלנו הן כאלה, שלא מאפשרות לנו לקבל דואר ואני עשיתי שגיאה טפשית וכללתי בין רשימת הכתובות שהשארתי, אחת בשוגגהיי, שלא קיימת. הרגשת הניתוק מן החיים הרגילים והמוכרים היא משחררת ומציקה גם יחד. ניסיתי פעמים רבות להתקשר טלפונית עם הארץ, ללא הצלחה. סוף סוף השגתי את אחותי בבית באנגליה מוקדם בבוקר והיא, כששמעה שאני נמצאת בפקינג אמרה: Oh, my God! היא גם הבטיחה לי שכולם בריאים ושלמים ואני מקווה שהמצב אמנם כן.

ואנו ממשיכות בשלנו, החיים הם שרשרת של נצחונות, כשאנו מצליחות להתגבר על כל מצב חדש. בעזרת הפנקס שלי, בו אנשים המכירים את שתי השפות ורושמים את הבקשות הנדרשות, מתגברים על בעיות בתקשורת, -"איפה קונים כרטיסים לספינות השטות בינגצ'י? האם יש כרטיסים להיום? למחר? מתי הספינה תגיע?" השאלה האחרונה היא לאור הנסיון המביך שרכשנו בנסיעה ברכבת מפקינג לצ'נקינג. עלינו לרכבת לקרון המיועד לשינה (קשה, פשוטה וצפופה) כשאנו יודעות את שעות היציאה - 14.10, וההגעה - 05.15, של הנסיעה. הנוסעים בקרון היו נחמדים מאוד ולימדו אותנו מילים סיניות, הציעו אכל ושתייה וניסו להסביר דברים - ב-5.00 בבוקר למחרת, כשהם כולם עדין במיטותיהם, אנו ארוזות ומוכנות לרדת לאחר החשוך והקר שבחוף, הם עוד מנסים לדבר אתנו ואני יורדת לרציף ושואלת בפעם המאה את השומרת על הקרון, בחורה אטומה וקשת הבנה - אם אמנם הגענו לצ'נקינג והיא שוב מנדנדת "לא" בראשה. גבר, שעמד איתה, אומר לי: Toe-mallow - ואני סוף סוף מבינה שעלינו להשאר ברכבת עוד יממה תמימה! אנו מתגנבות בחזרה לקרון, וכולם מבסוטים!

האנשים שאיתם באנו במגע היו לרוב נחמדים מאוד והראו רצון לעזור. פעמים רבות ברחוב, אנשים - בעיקר הצעירים - היו מציגים את עצמם לפנינו באנגלית ומציעים עזרה. לרוב היכולת שלהם בדיבור האנגלית מוגבלת והם בעצם מעוניינים לתרגל את השפה שהם לומדים בבית הספר או בערבים. אצל המבוגרים יותר יש עדיין חשיבות בהענקת כבוד, ומנהל אחד בבית מלון סחב את המזוודות של שתינו לקומה העשירית בהפסקת חשמל, כשהמעלית לא פעלה. כשהודינו לו, הוא הסביר שהוא חייב

המשך - מכתב משמחה

לטפל בנו, כאילו באמא שלו.

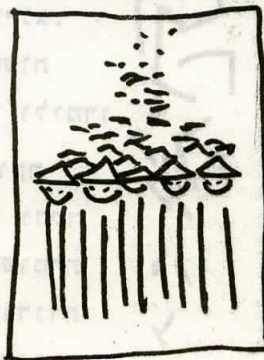
יש יחס של סקרנות גלויה לזרים המסתובבים בסין, לכל מקום אשר תלך, אנשים מלווים את הזר כדי להתבונן בו. כשעומדים במקום כדי לשאול שאלה (להראות את הפנקס) או לקנות משהו, מיד מתאסף המון רב כשהכל מכניסים את הפרצוף ומביטים ישר בעיניים ומראים התעניינות מחמיאה או מרגיזה, תלוי איך מקבלים את זה. ניסינו גם על זה להתגבר בחיוכים, כי האנשים אינם מפגינים עוינות. במידה ואנו אוכלות בבית-אכל עממי (בדרך כלל) ויושבות ליד שולחן בחוץ, זה סימן לכל אנשי הרחוב להצטופף סביבנו ולעקוב אחרי כל תזוזה של המקלות מן הצלוחית ועד לפה.

החלטנו שהתעניינות זו היא הוגנת, כי סך הכל גם אנחנו באנו לראות אותם ויש מה לראות. חיייהם היומיומיים מתנהלים ברחובות. הכביסה תלויה על חבלים בין העצים שבמדרכה. בשעות האכל אנשים ממשיכים ללכת ברחוב כשהם מחזיקים צלוחית של אכל וממשיכים לאכול ממנו. הנשים סורגות תוך כדי הליכה. ליד הבתים הקטנים והצפופים יושבים הזקנים ומשחקים מה-ג'ונג כשהקהל מעודד אותם. יש רחובות מסויימים בהם מוציאים החיטים את מכוונות התפירה, גודרים, תופרים ומודדים, הכל מתחת לכיפת השמיים. סנדלרים, אף הם יושבים על המדרכה ומתקנים נעלים. וכמובן כולם עושים את שלהם, הילדים הקטנים לובשים מכנסיים פתוחים מקדימה ומאחור ותמיד מוכנים - וכל המבוגרים משתעלים ויורקים כתחביב לאומי.

הבעיה הגדולה כנראה בארץ זו, היא הצפיפות. שלושה דורות לכל משפחה, לעתים בחדר אחד. אכל יש לכולם, גם אם זה אורז שלוש פעמים ביום, מלווה בבשר כלב. אומרים על הסינים שהם אוכלים כל מה שעף - אם זה אינו מטוס ואוכלים כל דבר על ארבע, אם אין לו גלגלים. בסין, לרוב, אני אוכלת אכל צמחוני. ובכל זאת, האמרה שאני חונקתי לפיה, "ת כלי את הכל, יש מיליוני רעבים בסין" כבר לא קיימת. יש מה לראות, ועוד הרבה מה לראות, ובכל זאת הבית קרוב ללב. מקווה שחג הפסח עבר בכי טוב ובנעם.

ב ה ר ב ה א ה ב ה

ש מ ח ה

נ.ב. רק לאחר שסיימתי את המכתב הזה וסחבתי אותו איתי מספר ימים בחיפושים אחרי בולי דואר, הצלחתי בפעם הראשונה להתקשר טלפונית עם אמא. היא סיפרה לי על פטירתו של דייב, ולמרות הדאגות המתמידות, המלוות את מי שאינו בבית, הזדעזעתי. גם מרחוק הרגשתי ההפסד קיימת. אדם זה היה שופע חיים, מרץ ודאגה לקיבוץ תמיד, וכולנו יוצאים בחוסר בלעדיו.

לקראת דיון באסיפה.

יום ראשון, 11.5.86

חברים יקרים,

בקרב יעלה נושא שנת ההכשרה לדיון באסיפת הקיבוץ. זה זמן רב שלא הייתה בקיבוצנו קבוצה כזו, ומכיוון שאופיה וייעודה שונים מזה של כל שאר האוכלוסיות הזמניות המגיעות אלינו, חשבתי להביא לידיעתכם, מהן הכוונות החינוכיות, שברצוננו ליישמן בזמן שהות הקבוצה בכפר הנשיא. הדברים הבאים הם על סמך שיחות עם גורמים שונים, בכללם גם עם חברי קבוצת שנת ההכשרה הנוכחית, הנמצאת בבית העמק. חברי הקבוצה יהיו במשך כ-10 חודשים ובמהלכם יעברו 3 חודשי אולפן, משולב בעבודה בענפי המשק (ככל אולפן אחר, רק יותר קצר) לאחר תקופת האולפן הם יעבדו שבוע עבודה מלא. מטרת התוכנית החינוכית היא להכשירם לקראת היותם מדריכים בוגרים, שעם חזרתם לבריטניה יחזקו את התנועה ויתמו לה מנסיונם. בדרך כלל, קבוצות החוזרות משנת הכשרה מהוות מעין חוד-חנית בתנועה והשפעתן רבה, בעיקר בוועידה השנתית, שם לפעמים צצים ועולים רעיונות לשינוי הכיוון האידיאולוגי של התנועה כלומר מציוני-קיבוצי לכיוונים אחרים, דבר שעלול להביא להרקת התנועה מתוכן ולהפיכתה לתנועה ככל שאר התנועות.

על-ידי פעולות, דיונים, סמינרים, טיולים וכדומה, בכוונתנו לעבוד עם הקבוצה על אבני היסוד של תנועת "הבונים" שהם יחידות, ציוניות, סוציאליזם. כמו כן ציינו בפניי חברי הקבוצה הנמצאת בבית העמק את החשיבות שהם מייחסים ללימוד השפה העברית, ולכן אנו מתכוונים להמשיך ללמד עברית גם לאחר תום תקופת האולפן.

התוכנית תהיה אינטנסיבית ביותר, אולם יהיה צורך להכיר את הקבוצה עצמה, על-מנת להתאים את פרטיה לאופיה. יחד עם זאת הבהרתי לראשי תנועת "הבונים"-דרור, שהכוונה היא לעבוד, ולעבוד קשה! אנחנו, צוות ההדרכה המיועד, לא נחסוך מאמצים להעניק לקבוצה את המקסימום שניתן. חברי הקבוצה מצידם קיבלו זאת בברכה ונראה שבכך אנו עונים על ציפיותיהם. נסיון העבר מוכיח, שקיבוצים שהשקיעו קצרו הצלחה, ואילו קיבוצים, שהזניחו את הטיפול החינוכי, גרמו לאכזבה ולכישלון. דוגמא חיובית היא של עמיעד ואנו נצטרך לעבוד קשה, כדי להשיג את הרמה ששכנתנו השיגה - ואני מאמין שאנו, אנשי כפר הנשיא, מסוגלים לכך.

לסיכום, בתור המדריך המיועד לקבוצת שנת ההכשרה, שתגיע, אם תאשר זאת האסיפה, לקיבוצנו, אני סבור שאם כפר הנשיא יקח על עצמו את האתגר הזה, נוכל לעמוד בו. וכשם שחברי הקבוצה יוצאו נשכרים - כך גם הצירוף של הרקע התנועתי שלנו, ההשקפה הממושכת של הקבוצה כאן וההדרכה האינטנסיבית שהיא תקבל, מהווה סיכוי רציני לתרומה חיובית של הקבוצה לכפר הנשיא. על כך ועל היבטים נוספים - באסיפה הקרובה.

הז'ז'זת הפתיחה של "השלוחה"

סוף סוף הגענו ליום הפתיחה.
בזה הנבי מזמין, בשם כל השזשבינים - "המפעל", "השלוחה", ועדת המשק, הנהלת
"כור", מוסה פלד - את כל החברים להשתתף בטקס הפתיחה, שיתקיים ביום ג', ה-20
בחודש זה, בשעה 11.00, במפעל החדש.

לפתיחה הוזמן קהל רב. המשק כולו - נוסף לכל העובדים עם נשיהם וקרוביהם,
רבים מקרב הציבור של עובדי "כור", חברים של מועצת הפועלים ומועצת העיר של
חצור, המועצה האזורית "גליל עליון", משקים מהסביבה, אנשי כלכלה ותעשייה,
מוסדות הממשלה, לקוחות, ספקים וידידים רבים.

בפתיחה ישתתף שמעון פרס - ראש הממשלה - לאחר ביקור קצר במשק. כמו כן
יבוא ישראל קיסר, מזכיר הזמנות. הטקס יתחיל בשעה 11.00 ויסיים עם סיום
במפעל וכיבוד לאורחים.

אני מקווה, שכל החברים ובני המשק, שיוכלו להתפנות בשעה זאת, יבואו לחגיגה.
לא שלחנו הזמנות מיוחדות לבני המשק השהים מחוץ לקיבוץ, אבל כולם מוזמנים ואני
מבקש מהחברים לעודד את בניהם לבוא ולהשתתף בשימחה.

הדיון הראשון בנושא הפתרון לבעיית העבודה השכירה התקיים בשנת 1977 באילת-
השחר - והיום אנו עומדים לפני עובדה מגמרת: במפעל החדש עובדים כבר רוב השכי-
רים, שעליהם נסב הדיון הנ"ל. לפני שני המפעלים פרושה עתה דרך ארוכה ורבת-הבט-
חות של פיתוח טכני וכלכלי. חמש שנים אחרי שהוחל בדיון אינטנסיבי על הקמת שהשות-
פות עם "כור" - מפעל זה עובד כמעט במלוא התפוקה המתוכננת לשנת 1986. בפברואר
1985 היו רק יסודות של מבנים חדשים - ובפברואר 1986 כבר עבדנו ביציקה. במאי
1986 - יוצקים כבר בקצב העולה על זה של שנת 1985 בבית היציקה הקודם.

לפנינו הרבה קשיים, וגם אתגרים. למסתכל ולמקשיב מקרוב יתגלו הרבה בעיות
וחריקות. אין זה הדבר הקל ביותר - להוציא מחלקה מתוך מפעל קיים ולהעבירה למ-
קום חדש. לא רק ההעברה הפיזית קשה, קשה גם ההפעלה מחדש במקום חדש, ובעיקר ההת-
ארגנות המינהלית, ע"י צוות חדש, היא קשה. אך אם נביט אחורה, אנו יכולים להתברך
בהישג גדול ויפה, שבו השתתפו עשרות רבות של חברים ועובדים של המפעל. פרק הזמן
ינואר-אפריל היה הקשה ביותר בכל חמש השנים, מאז 1981: ההעברה - תוך מאמץ להמ-
שיך בייצור במינימום של הפסד תפוקה - הייתה הישג גדול מאוד והטילה עבודה קשה
על כולם. כמובן, לא הכול פעל לפי התכנון, שגם הוא לא היה מושלם ולקה בהרבה
פרטים. כמובן, לא הכול היה בהישג-יד; כמובן, היו מתחים ורגעים של עצבנות...
אך למרות כל זה, העבירו מפעל שלם, תוך שמירה כמעט מלאה על הייצור השוטף היום-
יומי מאתר קיים לאתר חדש, והגיעו לתפוקה מלאה בחודש התמישי. תוך תקופה זו
נמשך המאמץ ההנדסי ואנו נמצאים כיום לפני ייצור של מוצרים חדשים (מידות $\frac{1}{2}$ -
 $\frac{1}{4}$ צול ב"קמלוק") ונכנסנו לשוק של הספקת יציקות "ג'ובינג".

בסך-הכול הקיבוץ יכול להתברך בכך שעמד במשימה זאת ועשה אל כל הדרוש בצורה
טובה ביותר בעזרת החברים הרבים שהיו שותפים לעשייה הגדולה הזאת.

להתראות ב"שלוחה" ביום שלישי, בשעה 11.00.

אשפה-חומה לקרוא

לכל החברים!

עקב הזמן הרב הנדרש מעובדי הנוי לאסוף את כל האשפה הנזרקת מחוץ לפחי האשפה, אנו פונים לחברים ומבקשים את עזרתם.

(א) לא לזרוק אשפה מחוץ לפחים.

(ב) קרטונים, נעלים ישנות, בקבוקים וצעצועים ישנים לזרוק לתוך פחי האשפה ולא להשאירם בחוץ.

(קרטונים - את הקרטונים רצוי לפרק לפני הכנסתם לפח ע"מ שלא יתפסו יותר מדי מקום.)

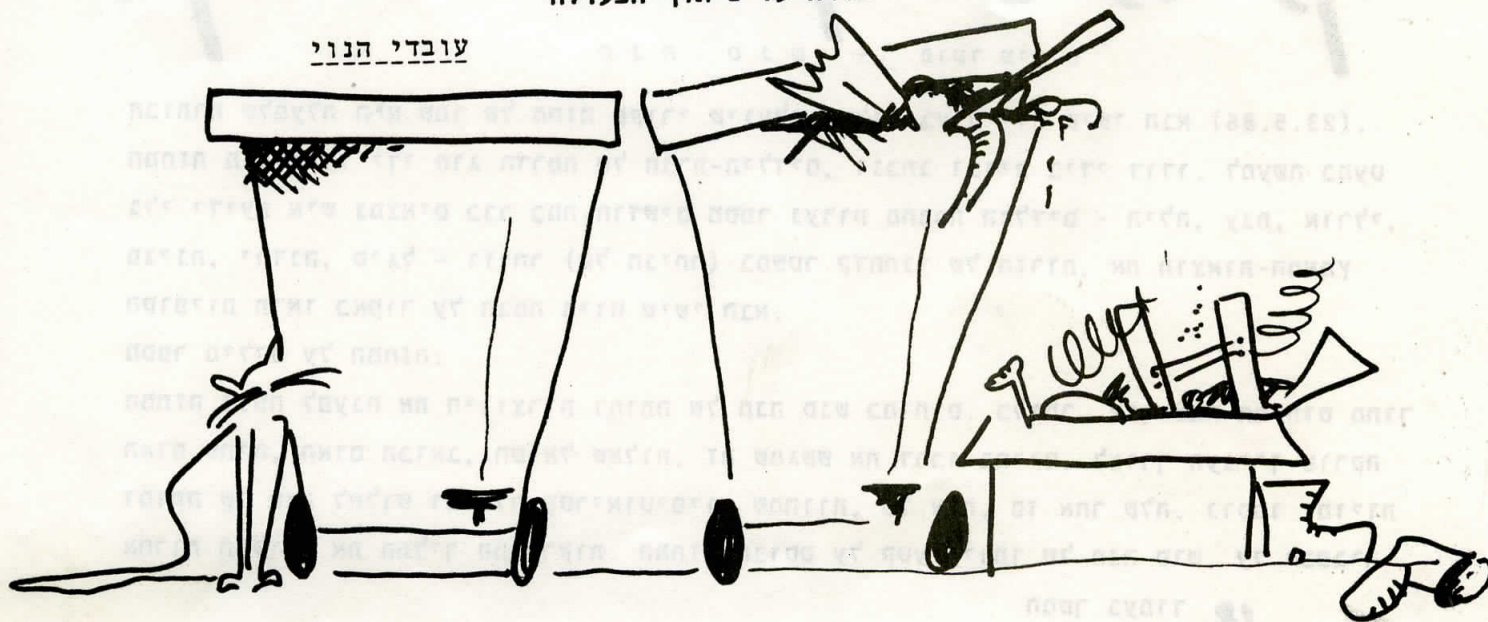
(ג) פסולת גינון - דשא, עלים וכו' (לא ענפים) יש להכניס לשקי ניילון גדולים ולקשור אותם.

בכל שכונה יהיה חבר אחראי אשר יחזיק שקי-ניילון לשימוש השכונה. פעולה זאת תחסוך הרבה זמן יקר לעובדי הנוי אשר קורסים היום תחת עומס העבודה.

(ד) ענפים - את הענפים והגזם להשאיר בריכוז אחד עד כמה שאפשר ולא לפזר ערימות בכל השטח.

תודה על שיתוף הפעולה

עובדי הנוי

פִּינֵת הַסֵּרֵט הַשְּׁבוּעִי

GOING IN STYLE

שם הסרט: ש ו ד ש נ ו ת ה - 80.

בימוי: ברט עם: ארט קרני, לי שטרסברג, ג'ורג' ברנס

אל תתנו לשם הסרט להטעות אתכם. זהו סרט שנעשה על ידי שלושה שחקנים. שאפשר לקרוא להם זקנים, שחברו יחד כדי לעשות סרט (מצחיק) על שלושה זקנים ששודדים בגן, ועושים כסף בערוב זמיהם בלאס-וגס.

שלושת השחקנים יוצאים מהכלל, ונציג אותם לפי הסדר:

הראשון, לי שטרסברג, ידוע יותר כמנהל בית-הספר למשחק המפורסם ביותר בארה"ב, שהרבה מאוד שחקנים גדולים יצאו מהאורחה שלו. ג'יימס דין, מרלון ברנדו, רוברט דפורד, סטיב מקווין ועוד רבים אחרים. בקיצור לא סתם שטרסברג אלא השטרסברג. ארט קרני, שחקן אופי ותיק. הירבה לשחק בתפקיד בלש קשוח מבחוץ ואנושי מבפנים. זכור לטוב מהסרט "הרי וטונטו".

ג'ורג' ברנס הוא ג'ורג' ברנס, כמובן. יורשו של בסטר קיטון, כקומיקאי שלא יודע לחייך. היתה לו פריחה מאוחרת, ולשמחתנו לא נרפא ממנה. שיחק את אלוהים בסרט "הו אלוהים".

שלושת האריות הזקנים האלה נהנים מאוד לעשות את הסרט, וסביר ביותר להניח שההנאה הזאת שלהם תידבק גם בכם. מומלץ.

ר. סרטים

x:x:x:x:x:x:x:x:x:x:x:x:x:x:x:x:x:

וכ הנוכחים היו קרובים כל-כן

חנה סנש - פוטו מיתוס

הכותרת שלמעלה היא שמו של מחזה מקורי שיועלה אצלנו בערב יום שישי הבא (23.5.86). המחזה מועלה על ידי חוג הדרמה של חברת-הילדים, ונכתב ובוים בידי דודו. למעשה כמעט בלי ידיעת איש נמצאים כבר כמה חודשים מספר נערות מחברת הילדים - הילה, ענת, אורלי, פנינה, ירדנה, סיגל - וזוהר (של חניטה) במשטר קדחתני של חזרות. את תוצאות-המאמץ הסופיות תראו כאמור על הבמה ביום שישי הבא.

מספר מילים על המחזה:

המחזה מנסה לפענח את היווצרות דמותה של חנה סנש כמיתוס. כלומר, איך צמח המיתוס מתוך האדם שהיה, האדם הכואב, השואל שאלות, זה שמגשש את דרכו בחיים. לצורך העניין פורקה דמותה של חנה לשלוש דמויות סטריאוטיפיות שמהוות, כל אחת, פן אחר שלה. נוספו דמויות אחרות המלוות את תהליך ההתפרקות. המחזה מבוסס על קטעי יומן של חנה סנש, על מכתביה

המשך בעמוד 18

רק הכוכבים היו קרובים כל-כך - המשך

ומכתבי אמה, על שיריה ועל פי דמויות ממחזה שכמבה, ההצגה רצינית מאוד, כלומר זוהי דרמה, והצופים נדרשים לגלות מעורבות לא מבוטלת, בגלל המבנה המיוחד שלה. אין ההצגה בנוייה בצורה קונבנציונאלית, אלא היא בנוייה כנסיון לחקות את החיים כפי שהם באמת. כלומר רצף של תמונות המתרחשות במקביל וללא סדר, כאשר על הצופה ליצור את הרצף בעצמו ולעצמו. שפת המחזה ארכאית, זהו נסיון לשמר את סגנון הדיבור המליצי של התקופה, וגם הסגנון ההירואי עצמו הוא סגנונה של חנה סנש עצמה.

אני מאוד מבקש מהחברים שיבואו לצפות בהצגה, להגיע עד השעה 21:30, ולא מאוחר יותר, ואם אפשר לא להסתובב במשך ההצגה. השחקנים אינם מקצועיים, והדבר עלול להפריע להם להתרכז. ההצגה תימשך כשעה, ללא הפסקה, וכאמור למי שיבוא בראש פתוח מובטחת חוויה.

ד ו ד ו

שנה חדשה בבריכה

בשנה טובה נפתחה הבריכה, ואנו מאחלים לכולכם רחצה נעימה... וכמובן - כידוע לכם, מצופה הבריכה ב-פד.וי.סי., חומר רגיש ביותר!! במיוחד לסיגריות ולחפצים חדים שגורמים לחריצים וחורים בציפוי.

אנו מביאים לפניכם מספר נקודות/חוקים שיאפשרו לנו לישמור על הבריכה במצב תקין וברמה נאותה.

1. אין לעשן על שפת הבריכה!!!
2. אין להכניס ילדים ותינוקות למים ללא לבוש כלשהו. (לפני שנה נמצאו כמה "חרצפים" על שפת הבריכה)...
3. אין להיכנס למים ללא רחצה במקלחת.
4. אין לשבת או לקפוץ מהמעקה שבין הבריכה הקטנה לגדולה.
5. אין להיכנס לבריכה עם נעלים, סנדלים, סכינים, מזלגות... או כל חפץ חד אחר.
6. לא לזרוק חפצים/אבנים לתוך המים.
7. כן לשמור על הנקיון והסדר במקום.
8. הכניסה לכלבים אסורה בהחלט!
9. ילדים עד גיל חברת הנעורים לא יבואו לבריכה בין השעות 14.00 - 15.00.
10. ילדים עד כיתה ב' חייבים לבוא בליווי מבוגר.

אם נשמור כולנו על חוקים פשוטים אלה, נוכל כולנו להנות ממים נקיים ושחייה נעימה.

תודה על שיתוף הפעולה.

צוות הבריכה

מ ה מ ר פ א ה

+++++

המצב במרפאה קצת שונה מהרגיל מסובות לא תלויות בנו.
יעלי יצאה מהמרפאה יותר מוקדם בגלל אישפוזו של מירון בבית חולים.
לפי התוכנית יעלי גומרת בסוף שבוע זה ולאח כרגע אחות יחידה במרפאה.
פנינה ג. בבית חולים ויצאה מסדור תורנויות בינתיים, - לכן עשינו כמה שינויים
בכדי להבטיח הפעלת המרפאה ושירות לחברה (שתהיו בריאים)

מרפאת רופא

יום א' - כרגיל - מ-13.30 עד 15.30

יום ג' " " "

יום ה' - 14.00 - 16.00 (שינוי - שימו לב!)

ב ד י ק ו ת

יום א' - הקדמנו את השעה : מ-6.45 - 7.45 (שוש סולומון תעבוד)

יום ג' " " " " "

יום ה' - כרגיל - לאח תעשה בדיקות מ-7.30 - 8.15

מרפאת אחות

יום א' - 8.30 - 10.00

יום ב' - (כרגיל) 7.30 - 9.00 + 11.00 - 12.30 + 18.00 - 18.30

יום ג' - 8.30 - 10.00

יום ד' - 10.00 - 12.30 + 18.00 - 18.30

יום ה' - 8.30 - 10.00

יום ו' - (כרגיל) 7.30 - 12.30

אחות תורנית

אנו מזכירים לחברים לחשוב לפני שמתקשרים עם האחיות - ולא להתקשר לכל דבר קטן שיכול
לחכות עד למחרת בבקר.

בכוונתינו לתת שירות לקהל, ובשלב זה רק דרוש שתוף פעולה וסבלנות - גם לכם וגם לנו!
ביולי תתחלנה לעבוד 2 אחיות חדשות.

ת ה י ו ב ר י א י מ

ע ו ב ד י ב ר י א ו ת

נעמי שמר

על ירי

צוף יט מפרש לבן באופק
מול עמ שחור פכה,
כל שבעקס אל יהי.
ואם בחלונות פזרה
אלך נכור התיך כלצה
כל שבעקס - אל יהי.

פזמון: אל יהי - אל יהי - אנא אל יהי
כל שבעקס - אל יהי.

מה קול צנות אני שומע?
קול שופר וקול תופים.
כל שבעקס - אל יהי.
אז תשמע בתלך כל אלה
עם תפילה אחת מפי,
כל שבעקס - אל יהי.

פזמון: אל יהי - אל יהי

בתלך נשטנה קטנה מוצאת
בית קטן עם לג אדם,
כל שבעקס - אל יהי.
בה סוף הקיץ, סוף הדבר,
מן אדם לשלם קולם
כל שבעקס - אל יהי.

פזמון: אל יהי - אל יהי

קריאה: "אני מאמין"

שחקי, שחקי על החלומות,
זו אני החולם שח.
שחקי, כי באדם אָמין,
כי עודני מאמין בה.
כי עוד נפשי דרור שואפת
לא מִכְרֵתִיהָ לַעֲגֵל־פֶּז,
כי עוד אָמין גם בָּאָדָם,
גם ברוחו, רוח עז.

אז שיר חדש ישיר משורר,
ליפי ונשגב לבו ער;
לו, לצעיר, מעל קברי
פְּרָחִים יִלְקֹטוּ לִזֶּר.
ישוב ופרח אז גם עמי,
ובארץ יקום דור,
ברזל ככליו יוסר מנו,
עיוֹבֵעֵין יראה אור.

שירה:

ראיתי צפור רבת יפי.
הצפור ראתה אותי.
צפור רבת יפי כזאת לא אראה עוד
ער יום מותי.
עבר אותי אז רטט של שמש.
אמרת מלים של שלום.
מלים שאמרת אמש
לא אמר עוד היום.
אם גם ראשנו שח
ועצב סובבנו -
הבה ונתלקח
מן השמחה שבנו.
הי, הי,
הבה ונתמלא
שמחה, שמחה כמלוא העין;
הי, הי,
שירו: עלה, עלה,
עלה ובער הניז!
הי הי ...

כשאמא באה הנה, יפה וצעירה,
אז אבא על גבעה בנה לה בית.
חלפו האביבים, חצי מאה עברה,
ותלתלים הפכו שיבה בינתיים.

אבל על חוף ירדן, כמו מאומה לא קרה,
אותה הדומיה וגם אותה התפאורה,
חורשת האקליפטוס,
הגשר,
הסירה,
ורیح המלוח על המים.

ארץ, ארץ, ארץ,
ארץ תכל אין עב,
והשמש לה
כדבש וחלב.
ארץ בה נולדנו,
ארץ בה נחיה,
ונשב בה
יהיה מה שיהיה.

ארץ שנאהב,
היא לנו אם ואב,
ארץ של העם,
ארץ לעולם.
ארץ בה נולדנו,
ארץ בה נחיה -
יהיה מה שיהיה.

שוב רועם בכבישים מצעדנו
ומגביר התרמיל טלנו.
שוב העמק נפרש לצדנו
והרקס - נשא מעליו.
אה אשרי שצעד עמנו
ויכול לשניהם - ברגליו!

כי צחוק פרחי הבר כבר מתגלגל במדרונות
ונסו הגשמים והשלכת.
ואלה מזמורים, במימיות ובגרונות,
קוראים, קוראים לנו ללכת!!!

EULOGY AT THE GRAVESIDE

Today, between Holocaust Day and Independence Day, we lay to rest our beloved comrade Yochanan, in the 63rd year of his life.

The Holocaust, which Yochanan escaped, when he and his brother Norman were taken in 1938, in a rescue train, from the Nazi hell of Vienna, to Holland.....

Independence, of which he was a pioneer, founder and builder.....

Yochanan, the most senior member of Kfar Hanassi, came to Israel in 1939, at the age of 16, and joined a Youth Aliya group at Kibbutz Afikim. From there he was sent to the Anglo-Baltic Gar'in in Binyamina, with whom he settled on the famous hillock in the Huleh Valley. With these people he sprayed the swamps to rid them of malaria mosquitoes, and took part in the first attempts to dry these swamps. He was amongst the founders of Kfar Blum, and one of the pioneers of pond carp-breeding in the Galilee. He also helped to settle many of the places which were founded in the area before Independence, and are flourishing kibbutzim today.

We first met Yochanan in Kfar Blum where we were preparing in view to founding our own kibbutz, and our fates became bound together.

Who can forget the impressive - and somewhat strange - handsome young man, with his athletic body, and his piercing, burning eyes.....?

Who can forget the heat and flame of his pronouncements on subjects such as Justice, Society, Nation, State?

And how can we forget Yochanan fulfilling the Lord's Commandments - as he understood them - by doing his day's work, his night's work, his work from before sunrise till after sunset.

We shall always remember Yochanan pulling in the nets full of fish - sunk in the mud up to his hips, his whole body straining forward, muscles like steel.

We shall always remember him, bundled up in his flapping yellow oil-skin, high gumboots on his feet, a pair of secateurs sticking out of one pocket, driving his tractor while the windows of heaven open up and rain pelts down.....

This progeny of a refined European culture, and the angry prophet figure, became, as the years went by, an integral part of our Kfar Hanassi landscape - that same landscape he modelled and nursed with patience, persistence and primarily, with infinite love. This love was an inseparable part of his being. He was a genuine lover of nature, specifically that of the Galilee - each stone, each clod of our black earth was dear to him. One of the children aptly named him "Yochanan, the king of the Earth."

Yochanan had a dominant personality, and all who came into contact with him were quickly under his spell, - we, his comrades, our children, hundreds of visitors and volunteers who were always working near him, and hundreds of professionals and friends who knew him and worked with him over the years.

It is too soon to imagine how we shall cope with Kfar Hanassi without Yochanan, Each flower, each tree is mourning and wondering - How is it possible?

Together with Mina, Norman and Ursula, Grandma Clara, Ido, Itai and Nadav, our hearts are heavy with pain.

At our feet lies a rock - SELA - named Yochanan.

MAY HE REST IN PEACE

Jacques Golan

EPITAPH TO JOCHANAN

HERE, SOFTLY LIES, A GENTLE GIANT RESTING
A FRIENDLY SPIRIT OFT HIDDEN IN HIS CRUSTY SHELL
RELEASED BY GRACE FROM LIFE'S TORMENT AND FINAL TESTING,
A SOUL OF COMPLEX DEPTH UNMEASURED,
ENRICHING ALL WHOSE PATH HE CROSSED
IN LOVE WITH NATURE'S BOUNTY HE SO DEARLY TREASURED
AT PEACE NOW, DREAMING OF SWEET ROSES
UNHURT BY THEIR CRUEL THORNS,
IN TUNE WITH NATURE'S GENTLE BREEZES STIRRING
AN ARDENT LOVER OF CREATION'S WAY....
PLEASE GOD, LISTEN TO HIS YEARNING,
IN EDEN'S GARDEN LET HIM ROAM - WE PRAY!

בליקור ראש הממשלה - מר שמעון פרס - בכפר הנשיא

ביום ג', ה-20.5.86, יבקר בכפר הנשיא ראש הממשלה,
ולאחר מכן ישתתף בפתחה החגיגית של מפעל הצנרת.

בתכנית:

מר פרס יבקר בפארק זיו, בשעה 09:50 בבקר, למשך כחצי שעה,
שם יקבלו את פניו ילדי הגנים וכיתת חרוב בפרחים ודגלים.
מר פרס ישקיף מהתצפית של הפארק ויקבל הסבר על האזור מפי
המזכירה ומרכז המשק.

לאחר מכן יוגש כיבוד קל במקום ומיד אח"כ מר פרס ופמליתו
יסעו לשלוחה, לפתיחה החגיגית של המפעל.

כל החברה מוזמנת. אלה המעוניינים לבוא מתבקשים להיות
בפארק בשעה 09:30.

ברנס ור'

ישראל א'

קבוץ כפר הנשיא כור תעשיות בע"מ

הבוניס - מוצרי צנרת בע"מ

טקס חנוכת המפעל החדש

יערך ביום שלישי ה-20.5.86, בשעה 10:30
(ולא ב-11:00 כפי שפורסם).

הכניסה לפי הזמנות בלבד!

כור

קיבוץ

תעשיות בע"מ

כפר הנשיא

מתכבדים להזמין

לטקס חנוכת מפעל

הבוניס - מוצרי צנרת בע"מ

באזור התעשייה החדש חצור-ראש פינה

הטקס ייערך ביום שלישי, י"א אייר תשמ"ו
(20.5.86), בשעה 11.00

במעמד

שמעון פרס - ראש הממשלה

ח"כ ישראל קיסר - מוזכ"ל ההסתדרות

נשמח לראותכם

It is hard, very hard, to get back to routine business, after fate dealt us two blows within six weeks, and Independence Day celebrations were scaled down accordingly. We translated the eulogy which Jacques Golan delivered at the graveside, and there is also an epitaph written by Norman, Yochanan's brother, who came over from the States to be with him at the end.

Yankel M is undergoing tests in hospital, after not feeling well during a visit to his daughter, Rutie.

Ruth Giladi has returned from a visit to her daughter in the States.

Avital Ney has decided to leave the kibbutz and go to live in Ramat Gan.
We shall miss you, Avital, but good luck.

Hope to have more cheerful tidings next week.

MAZAL TOV - HAPPY BIRTHDAY

20.5. Toni Mashiach
Shirit Devolt

21.5. Alec Collins
Oded Lipka

22.5. Tomer Whitham

23.5. Chana Maser
Irwin Kantor

24.5. Ilan Cohen

A black and white line drawing of a woman sitting in a chair, surrounded by three children. The woman has glasses and a large bow in her hair. The children are smiling and looking towards the viewer. There are plants in the background.

24.5. Dorit & Chaim Basso

A black and white line drawing of a woman sitting in a large, patterned armchair, reading a book. She has short, curly hair and is wearing a dark top. The armchair has a pattern of small, stylized flowers or leaves. To the left of the chair is a lamp with a cylindrical shade and a thin stand. The woman is holding an open book in her lap and looking down at it. The drawing is simple, with clean lines and no shading.